

WEINER SENNYEY TIBOR
Tigris és flamingó

*Megtanulni mindig élni, napra-napot, holdra-holdat;
 Énünket magunkra cserélni. Pelyhes szilánk hóesésben
 Láng-tigris jöttét remélni. Égtengernek szikláira
 Flamingóként kifeszülni. Vagy csak súlyos reggelek*

*Ajtájában nem dermedni, lámpahajú szöközőknek
 Falaitól odébbállni. Hiszen ami fáj, és ami vág is
 Mind csak te vagy, nem a Másik. Te vagy zacc és felhő,
 Te vagy tegnap és az ajtó, Te vagy a perc, mikor jön Ő.*

*Te vagy tigris és flamingó. Ne állj meg! Kelj fel újra!
 Ha megölte se üssél vissza. Poklot szív föl az az állat,
 Ki ember nem lett, pedig ismert párat. Így menj tovább:
 Áttetszően. Tükör leszel többieknek. Ha bántanak is – tudjad:*

*Megmossák az arcuk benned. Húzd ki magad! Légy erősebb,
 Mint az a szürke szellem, amiről hogy te magad vagy
 Tévesen hihetted. Minden egyes lélegzeted jól figyeld meg:
 Amit beszívsz, amit kifújsz: csak azért, hogy elfelejthesd.*

*Úgy élj, mintha Isten volnál, nem csak önnön képzelgésed,
 Hogy a látás maga áradjon ki nyilva-nyiló szemeidből,
 S így magadat megfürdessed, mint flamingó minden képben,
 Égi szikrák tengerében. De mikor majd tél jó és hó,*

*Láng-tigris légy végveszélyben. Víz ne fojtsdon, tűz ne érjen!
 Így tanulj meg újra élni, holdra-holdat, napra-napot,
 Téged önvalódra cserélni. Hogy felnőhessek én is hozzád,
 Mint tigrist és flamingót, úgy taníts meg engem élni.*

A pesti presszó

Szarka Fedor Guidónak

*Virányos pesti presszó,
 Lányokkal öntött, perzselő.
 A hús és szesz és füst nyomán
 Mulandóság üli torát.*

*Szirom-perzselten kisleány
 Csillagatlan szemekkel él.
 Arcába harap egy pohár,
 S a habzó tömeg összézár.*

*Te tikkadtan hámozva semmit,
 Éhes puttó lettél a gőztől,
 Míg piszkos pannóba kentek,
 Estét festő, bús mesterek.*

*Mi nem iszunk, vedelünk itt.
 Bőrünkbe száradt sok álom,
 Ki nem mossák semmilyen ivások;
 Ifjúság, szerelem, utazások.*